

داعش در همسایگی اروپا

نفرین قذافی، تحرکات داعش یا مداخله تخریبگر غربی ها فرقی نمی کند؛ آسمان لیبی را دود سیاه شعله های سرکش تکفیر پوشانده است...

نفرین قذافی، تحرکات داعش یا مداخله تخریبگر غربی ها فرقی نمی کند؛ آسمان لیبی را دود سیاه شعله های سرکش تکفیر پوشانده است؛ اینجا کشوری فراموش شده است درست مثل زمانی که به گفته خود قذافی کسی فرق آن را با لبنان یا لیبیا نمی دانست اما شعله های این ویرانی تنها به شمال آفریقا به ویژه تونس و الجزایر ختم نخواهد شد؛ تروریسم می رود تا خود را به دهانه ها، اوهها بکشد.

به گزارش جام جم آنلاین، لیبی، کشوری که نزدیک به سه سال پس از زانو زدن شتر سرهنگ قذافی در ریگزارهای شمال آفریقا، هرج و مرج را به دیکتاتوری ترجیح داده و همچنان دولت های مستعجل آن یکی پس از دیگری در مهار ناامنی جا می زنند و پا پس می کشند، تبدیل به یکی از خطرناکترین کانون های بحران جهان و مراکز پرورش افراط گرایی از جنس داعش شده است. یک منبع نظامی لیبی روز جمعه اعلام کرد تروریست های داعش توانسته اند علاوه بر شهر سرت، شهر «هراوه» در وسط ساحل لیبی را نیز به اشغال خود درآورند و حوزه نفوذ خود را در کشور چندپاره و رنج دیده از افراط گرایی و مداخله غربی گسترش دهند.

خلاء امنیتی و سیاسی آشکار در لیبی حالا به تروریست های داعش اجازه داده است تا از شکاف اختلافات بین گروهی و چندپارگی سیاسی این کشور وارد یک شهر دیگر در لیبی شوند؛ یک فتح دیگر در نوار ساحلی مدیترانه، موازی مرزهای جنوب اروپا.

اوضاع در لیبی به قدری وخیم است که صفیر گلوله ها اجازه نمی دهد حتی نفیر آماده باش های دولت مستقر در طرابلس را نیز کسی بشنود هر چند اینجا دیگر لیبی متحد نیست و اطلاق سرزمین چند دولت درباره آن بیراه نیست؛ دولت های بی سلاح و پناهی که تنها راز ماندگاری را در ائتلاف با شبه نظامیان می دانند و بیش از آنکه دردی از کشور پهناور شمال آفریقا درمان کنند، خود دردند.

لیبی از زمان سقوط و اعدام قذافی در سال 2011 صحنه یک آشوب تمام عیار امنیتی است؛ آشوبی که کشور را عملاً چند تکه کرده است. در یک طرف حکومت و پارلمانی مورد تایید جامعه بین المللی اما تنها و دست خالی در شرق و صدها کیلومتر آنطرفتر در طرابلس باز هم حکومت و پارلمانی که تاییدی ندارد اما دست کم به مدد ائتلاف با شبه نظامیان موسوم به «فجر لیبی» مدعی حاکمیت است.

معادله امنیتی را اما دو جناح اصلی در لیبی تعیین می کنند؛ دو نیرو به نمایندگی از دو خلیفه؛ یکی جماعت موسوم به انصار الشریعه که در پیشانی تکفیری های لیبیایی قد علم کرده اند و خاک این کشور را شایسته برقراری خلافت می دانند، به نمایندگی از خلیفه داعش و دیگری خلیفه الحفتر، ژنرالی که می گویند تمام قد در برابر داعش با بخش عمده ای نیروهای ارتش لیبی قد علم کرده است بدون اینکه حتی غرب مدعی مبارزه با تروریسم نیز برای کمکش آستینی بالا بزند.

داعش که حالا دامنه یارگیری آن محدوده وسیعی از مناطق فقیر نشین شمال آفریقا از تونس تا الجزایر و لیبی و مغرب را شامل می شود، با بسط دادن فعالیت های خود در مغرب عربی شامل کشورهای لیبی، الجزایر، تونس و مغرب، تلاش می کند به مدد وخامت اوضاع امنیتی زمینه را برای بازکردن جبهه دیگری در عمق راهبردی خاورمیانه و شمال آفریقا فراهم کند؛ هر چند ویروس تکفیر سوار بر امواج مدیترانه راه اروپای مسیحی را نیز در پیش خواهد گرفت. شاید سربریدن 21 مسیحی قبطی مصر در سواحل لیبی (حدود چهار ماه پیش) به دست داعش حاوی پیامی آشکار برای اروپایی ها بود؛ چیزی که چندان جدی گرفته نشد.

روزنامه العرب چاپ لندن می نویسد: داعش از تایید بسیاری از جماعت های تروریستی در مغرب عربی برخوردار است و حضور موثر لیبیایی و تونسی تباران در صفوف جنگجویان آن در عراق و سوریه نیز موید این نکته است.

الجزایر 50 هزار نیرو برای مقابله با داعش در مرزهای خود مستقر کرده و تونس نیز به نیروهای مرزی خود آماده باش گسترده ای داده است.

با این حال، شبج جنگ بر سر کشوری که برخی طرفداران سرهنگ معدوم می گویند، دچار نفرین قذافی شده است، همچنان سنگینی می کند؛ کشوری که به گفته خود معمر قذافی تا پیش از کودتای وی و خلع ملک ادريس در سال 1969 بسیاری نام آن را نمی دانستند و آن را با لیبیا و لبنان اشتباه می گرفتند.

معادله امنیتی اما در این کشور به طرز خطرناکی اصلاً ثابت نیست. تحولات به قدری سریع رخ می دهند که گویا خود اروپایی ها هم غافل شده اند که بنادر لیبی در کرانه مدیترانه یکی پس از دیگری مامن داعش می شود و این یعنی دیر یا زود دست خون آلود و خشنی می آید که بر دروازه های اروپا بکوبد.

جام جم آنلاین- جواد ارشادی